

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. II. Rejiciuntur duæ extremæ sententiæ,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](#)

DE LIBERTATE VOLVNTATIS DEI. 395

§. II.

Rejiciuntur duæ extrema sententia.

- D**ico primò : Decretum Dei liberum, in denominatione extrinseca, perita ab actione transeunte, quā Deus creaturas ad extra produxit, adaequatè non confitere.
16. Probatur conclusio : Primò quia juxta hanc sententiam, non nisi in sensu metaphorico salvatur Deum liberè velle creaturas : Sed hoc repugnat Scriptura, ut constat ex locis articulo precedenti relatis : Ergo &c. Sequela Majoris est evidens, externa enim creaturarum productio, non nisi metaphorice potest dici illarum volitio, & solum potest esse voluntas signi, non autem beneplaciti : unde juxta hanc sententiam Aureoli, nulla datur in Deo voluntas beneplaciti, sed tantum signi, quod est contra communem Theologorum sententiam.
17. Secundò, Deus ab æterno dicitur liberè volens creaturas, & tamen actio illa transiens, quam ponit ista sententia, non fuit ab æterno, sed in tempore : Ergo non denominatur liber ab illa.
18. Tertiò, Deum esse liberè volentem, est denominatio intrinseca : At intrinseca denominatio, ab actione non immanente, sed formaliter transeunte, nequit praestari : Ergo Deus non potest constitui, nec denominari liberè volens creaturas, per actionem formaliter transeuentem, quā illas ad extra produxit.
19. Quartò, Si hac sententia Aureoli vera esset, absque ullo inconvenienti posset Deus incipere aliquid velle de novo, cum non sit inconveniens, quòd actio illa transiens productiva creaturarum, de novo ponatur in tempore : Consequens est falsum, ut constabit ex infra dicendis : Ergo & Antecedens.
20. Denique, Si Deum liberè diligere creaturas, nihil aliud esset quam eas producere, cum potest ad non producendum, ut docet Aureolus: propositio ista ex Psalmo 113. *Omnia quacunque voluit fecit*, redderet hunc sensum, omnia quæ fecit, cum posset non facere, fecit, quod est ridiculum. Et ita, sic Deus dilexit mundum, *unquam suum unigenitum daret*, sic esset exponenda: sic dedit Filium mundo, ut daret Filium, quæ est absurdita locutio. Denique ista, *salvum me fecit*, *quoniam voluit me*, sic debet interpretari in sententia Aureoli : salvum me fecit, quoniam salvum me fecit, quæ est nugatoria repetitio.
- Dico secundò : Actum liberum Dei non constitui per aliquam perfectionem extensivam, superadditam ad perfectiones necessarias, & ab illo ratione distinctam.
21. Probatr conclusio : Primò quia si actus liber Dei aliquam perfectionem extensivam actui necessario superadderet, Deus posset, vel potuisse habere aliquam perfectionem quam non habet : Sed hoc repugnat actui puro, & summe perfecto, ut constat : Ergo & illud. Sequela Majoris est evidens : nam in Deo potuit esse decreatum quod de facto non fuit, v. g. decreatum creandi novum mundum, vel assumendi naturam Angelicam : Ergo si actus liber Dei, aliquam perfectionem extensivam actui necessario superaddat, in Deo potuit esse aliqua perfectio extensiva, quæ de facto in illo non est.
22. Secundò, Vel perfectio illa libera & extensiva, est realiter identificata cum entitate divina, vel non? Si primum, illa non potest entitativè defini-

A cere, sed solum terminativè, & sic hæc opinio coincidet cum communi sententia Thomistarum, infra exponenda. Si secundum, sequitur quod entitas divina & increata sit in potentia in ordine ad illam, quod repugnat actui puro, & summe perfecto.

Tertiò, In Deo admittenda non est aliqua perfectio imperfectioni admixta : Sed perfectio defectibilis sub ratione entitatis, vel perfectionis, dicit imperfectionem; nam posse non esse, maxima imperfectio est : Ergo illa non debet in Deo admitti.

Denique, Hoc ipso quod perfectio illa entitativè sit defectibilis, debet à voluntate divina entitativè distinguiri, ut constabit ex dicendis §. sequenti, impugnando sententiam Fonseca & Salas : Sed nulla potest in Deo admitti perfectio entitativè distincta ab ejus voluntate, alioquin illam actuaret & perficeret, & cum ea realem compositionem efficeret : Ergo non potest admitti in Deo aliqua perfectio, defectibilis sub ratione perfectionis, & entitatis; licet (ut infra dicemus) possit in eo admitti perfectio defectibilis sub ratione puræ terminationis.

§. III.

Aliæ sententiae mediae confutantur.

C Inter duas sententias extremè oppositas, quas §. præcedenti impugnavimus, duæ versantur mediae, breviter hæc confutandæ ; quarum una videtur affinis opinioni Aureoli, altera vero parùm distans à sententia, quæ à Recentioribus tribuitur Caietano.

Dico ergo tertio : Decretum Dei liberum non constitui, etiam partialiter, & inadæquatè, per aliquid extrinsecum, nempe per effectus quos Deus ad extra produxit, vel per actionem, & causitalitem per quam illos produxit.

Probatur conclusio ratione fundamentali. Implicat causam adæquatè, vel inadæquatè constituti per suum effectum, cum prius natura quā illum producat, debeat esse compleatè & adæquatè constituta : Sed creature productæ, & actio productiva illarum, sunt effectus decreti voluntatis diuinæ : Deus enim (ut inquit Apostolus) operatur *omnia secundum consilium voluntatis sue* : Ergo repugnat liberum Dei decretum, partialiter & inadæquatè constituta, per effectus ad extra productos, vel per actionem productivam illorum.

Confirmatur : In Scriptura creature dicuntur futurae, quia Deus illas vult : dicitur enim Psal. 33. *Salvum me fecit, quoniam voluit me*. Et Psal. 134. *Omnia quacunque voluit Dominus fecit*. Et Apocal. 2. *Tu creasti omnia, & propter voluntatem tuam erunt, & crea sunt* : Ergo volitus Dei libera est causa futuritionis rerum, non vero futuritio rerum, ratio constitutiva ipsius libera voluntatis.

E Dices cum Arrubal, & Granado : Velle Dei liberum non constitui, etiam inadæquatè, per effectus ad extra productos, sed per causitalitem, seu actionem, quā Deus illos ad extra produxit; & cum talis actio sit prior creaturis productis, consequens fit quod volitus Dei libera, per eam constituta, illas præcedat, sitque ab eis independens, ac proinde quod verè affirmetur creature esse existentes vel futuras, quia Deus liberè voluit.

Sed contra primò : Non solum creature, sed

D D d ij

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.